

พินัยกรรมและหลักการของมัน

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอชิด บิน หุเสน อัล-อับดุลกะรีม

แปลโดย : สะอัด วารีย์

ตรวจทานโดย : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุรูส อัล-เยามียะฮฺ มิน อัล-สุนัน วะ อัล-อะห์
กาม อัล-ซัรอียะฮฺ, เว็บไซต์ al-islam.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

الوصية وأحكامها

« باللغة التايلاندية »

د. راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: سعد واري

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب الدروس اليومية من السنن والأحكام الشرعية

موقع الإسلام www.al-islam.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

พินัยกรรมและหลักการของมัน

ท่านอิบนุอุมัร เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุ ลุลลอฮฺ คือลัลลุลลอฮฺอะดัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่

« مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ بَيْتٌ لِأَيِّتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ
[متفق عليه] »

“ไม่เป็นความชอบธรรมแก่คนมุสลิมคนใดที่เขามีสิ่งใดต้องการ
สิ่งเสีย แล้วเขาอยู่ได้ถึง 2 คืน เว้นแต่ ต้องให้คำสั่งเสียของเขา
ถูกบันทึก ณ ที่เขาไว้แล้ว” บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺ และมุสลิม

ท่านสะอูด บินอบูวักกอศ (เราะฎิยัลลอฮุ อันฮฺ) ได้กล่าวว่า

« قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا ذُو مَالٍ وَلَا يَرِثُنِي إِلَّا ابْنَةٌ لِي وَاحِدَةٌ أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلُثِي مَالِي؟
قَالَ : « لَا ». قَالَ قُلْتُ : أَفَأَتَصَدَّقُ بِشَطْرِهِ؟ قَالَ « لَا، الثُّلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ
أَنْ تَدَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَدَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ » [متفق عليه]

“ฉันได้กล่าวถามว่า “ไ้ท่านเราะสุลุลลอฮฺ ผู้เป็นคนที่เงินมีทอง และฉันไม่มีทายาทอื่นใดนอกจากบุตรีของฉันเพียงคนเดียว ฉันจะบริจาคสองในสามของทรัพย์สินฉันได้ไหม?” ท่านกล่าวตอบว่า “ไม่ได้” ฉันกล่าวถามต่อว่า “ฉันจะบริจาคครึ่งหนึ่งได้ไหม?” ท่านกล่าวตอบว่า “ไม่ได้ ให้บริจาคแค่หนึ่งในสามได้ และหนึ่งในสามก็มากแล้ว การที่ท่านปล่อยให้ทายาทผู้รับมรดกของท่าน ร่ำรวยดีกว่าปล่อยให้พวกเขาจนต้องแบมือของผู้อื่น”

บันทึกโดยอัล-บุคอรี และมุสลิม

ท่านอับู อุมามะฮฺ อัล-บาสิตีย์ (เราะฎียัลลอฮู อันฮู) ได้กล่าว
ว่า

«سمعت رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، فَلَا وَصِيَّةَ لِرِثٍ» [أخرجه أبو داود والترمذي]

“ฉันได้ยิน ท่านเราะสุลุลลอฮฺ (ศ็อลลัลลอฮู อะลัยฮิ วะสัลลัม) กล่าวว่่า แท้จริงอัลลอฮฺทรงให้เจ้าของสิทธิ์ ได้รับตามสิทธิ์ของ

เขาแล้ว ดังนั้น ไม่มีการเสี่ยงใดๆ แก่ทายาทมรดก” บันทึกลง
โดยอบู ดาวูด และอัต-ติรมิซีย

ท่านอาอิชะฮฺ (เราะฎิยัลลอฮุ อันฮฺ) ได้กล่าวว่า มีชายคน
หนึ่งถามท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า

«يا رسول الله، إِنَّ أُحْيٰى افْتَلَيْتَ نَفْسَهَا وَلَمْ تُؤْصِ، وَأُظْنَهَا لَوْ تَكَلَّمْتَ تَصَدَّقْتُ،
أَفَلَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟، قَالَ: « نَعَمْ ». [متفق عليه]

“โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮฺ แท้จริงมารดาของฉันเสียชีวิตอย่าง
กะทันหัน ไม่ทันได้สั่งเสีย และฉันคิดว่า หากนางพูดได้ นางจะ
(ขอให้)บริจาค นางจะได้รับผลบุญไหมหากฉันจะบริจาคแทน
นาง?” ท่านกล่าวตอบว่า “ได้สิ” บันทึกโดยอัล-บุคอรี และ
มุสลิม

อธิบาย

คนเราบางทีอาจลืมนึกที่ต้องทำให้คนอื่น และเขาไม่รู้ว่า
ความตายจะมาจู่โจมเมื่อไหร่ ด้วยเหตุนี้ท่านรซูล (ศ็อลลัลลอฮุ
อะลัยฮิวะสัลลัม)จึงใช้ให้เขียนบันทึกคำสั่งเสีย และได้กำหนด

กฎเกณฑ์ที่มุสลิมควรเรียนรู้เอาไว้

ประโยชน์ที่ได้รับ

- สั่งใช้ให้เขียนพินัยกรรม สำหรับผู้ที่มีสิ่งใดอยากสั่งเสียและไม่ให้สะเพร่าเรื่องดังกล่าว
- อนุญาตให้คนเราใช้จ่ายเงินทองในพินัยกรรมได้ไม่เกินหนึ่งส่วนสามของทรัพย์สินของเขาก่อนที่เขาจะเสียชีวิต
- ห้ามเจาะจงทายาทคนใดให้ได้รับเกินสิทธิ์ของเขาในเขียนพินัยกรรม
- อนุญาตให้บริจาคแทนคนตายได้ ถึงแม้เขาจะไม่ได้สั่งเสียไว้ก็ตาม